

ראיתי להעתיק דברי האלשיך הק' שכתב אחר שסיים תרי"ג מצוות הרמזים בעשרת הדברות.

וה"ל:

אלו הם תרי"ג מצות בין מ"ע ובין מל"ת הנרמזים בעשרת דברים זכור ושומר וע"ז אמרו
ה"ל זכור ושומר בדבור אחד נאמרו מה שאין הפה יכול לדבר ואין האוזן יכול
לשמוע ר"ל להשמיע קול א' שני דברות זה היפך זה עשה ול"ת זה א"א לבו"ד לאומרו
ולשמועו. וביאר מצות עשה רמ"ח להדריך אברי האדם שהם רמ"ח בדרך הישר והטוב
לטהרו ולקדשו וללבונו ולברכו ולהרמות ליוצרו. ומל"ת קני' לתרים קו קנה) האדם שהם
שם"ה בדרך הישר והטוב ולמונעו מדרך הרע והמדה המגונה ובזה יהיה הגוף והגשמת
בדרך א' ובהסכמה א' ומטה שאתה צריך לדעת כי התורה ברורה כולה אמורה מפי הגבורה
ואין בה אות ונקודה ארוזת שלא לצורך. כי כולה בנין אלהים חצובה בשמו של הקב"ה.
ואין חילוק בין ותסנע היתה פילגש לאליפו ואלופ מגדיאל ואלוף עירס ובין עשרת הדברות
ופרשת שמע ישראל וכו' והמחסר אות אחת הרי הוא כאלו חיסר שם מלא ועולם מלא.
ולכך היתה הצורך לסיפור האותיות ולספר התיבות וחסרות ויתרות וכתוב ולא קריין וקריין
ולא כתיב וסתום ופתוח ואותיות גדולות וקטנות. זה יהיה בלבך נטוע וחוקק בקרבך.
והשטר על נפשך אין קני' לאמר כי עורא הסופר חסיף בה מלבו בהעתקתו קני' כמו
והבנעני או בארץ הגה ערשו ערש ברזל כי זו הוא בפירה נמורה. וע"ז אחז"ל בס' חלק
כי דבר ה' בזה זה האומר אין תורה משמים. וכל האומר כל התורה מן השמים תין מססוק
א' זה שלא נאמר מפי הגבורה אלא משה מפי עצמו אמרו זה הוא (נמדנר ע"ו) כי דבר ה'
בזה לפי שהמצות הם הם נוף המהרה והקדושה והעוסק מתטהר ומתקדש. אמר וריח
שלמותיך כריח לבנון כי הריח ההוא קיום שני העולמות (ג"ל חיי העולם הזה) וחיי הגשמות:

עד כאן תרי"ג מצות שכלם יגלו מפי הגבורה בדבור זכור ושומר וכלם נרמזים בעשרת הדברות כמ"ל
כסמני לעילא. ואשרי המקיים בכל לבבו ובכל נפשו מ"ע ומל"ת ובכל מלאמי כח לטון:

הגהות

קנו) ונ"ל לסוז מין: קנו) נ"ל דנ"ל לזס סיכום:

